

Cem Hire

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

11.5.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayten'in Gözleri

İlk frapeyi hangi kahvede içmiştik
Alibey'le Midilli'de? İlkgençliğimizin
o müthiş çetesinden sözediyorduk hatırlıyorum,
bir de ortak aşkımız Ayten'den.

Ayten'miş kahvecinin de kızının adı,
tam kalkarken bizi yakaladı,
bir ayrıntıya kapılmış sohbetimizde babası,
meğer akşama onlara davetliymişiz.

Akşam içip içip ouzoları,
kimin içat ettiğini tartışıyoruz mereti.
Alibey İskenderun Arabıdır,
Ne siz, ne de siz, dedi, ilk biz yapmışız bu rakıyı!

Alibey, ben, Taçyotakis, ki yeni yitirmiş karısını,
Bana kalan bir Ayten, diyor, biz burada böyle
güzelce içiyoruz ama... kalkıp gelirse
şimdi Ayvalık'tan anası!

Susuyor Alibey, o da yeni vermiş
Kadifekale'de toprağa anasını.
-Peki ben şimdi ne desem, bir yaz daha bitiyor,
kim getirir bir sonraki yazı,-

araya giriveriyor Ayten,
Bir Rum kahvesi yapayım size, diyor birden,
şöyle közde, köpüklü, sabah oluyor ama ona göre,
hadi bitirin rakılarınızı! Kim getirir şimdi,
bu yaşımda bana Ayten'in gözlerini?

Cem Hire

Bade harabûl Basra*

Artık çok özlemişti evdekileri.
Çocuklar top oynardı arkadaki sahada,
o da katılmak isterdi oyuna ama,
topu tutmayı bir kez olsun bile becerememişti.
Bazen oyuna girerdi de, çok sürmeden
birkaç tekmeyle tonla küfür yedikten sonra,
bulduğu ilk gölgeye uzanıverirdi çölün sıcaklığında.

Umursamadı önce olanları, geçecek sandı.
Geçecek, boşalacak sokaklar, sokaklar,
kendinde olalı beri hiç bu kadar dolmamıştı?
Sokakları dolduranlar tanıdıklardı ve
asıl bu onu şaşırtmıştı: Yan bahçedekiler,
karşı evdekiler, çok sevdiği Attar, Ömer, Kader,
Fatma'yı da görmüş müydü ve Hasan,
okula giderken başını sıvazlamayı asla unutmayan.

Dün akşamki düğünde, ki düğün mevsimiydi yine,
ve, bunca ömrü zamanında çok düğün görmüştü,
Fatma'nın babasını anımsamıştı öncekilerden,
elindeki kocaman tüfekle saydırmaya başladığını
adamın göğe doğru. Çok korkardı bu seslerden,
gölgesi en yüksek ağacın ardına sığınırды hemen.

Anlatılır gibi değildi sesler bu sefer,
görmek lâzım, kaçacak bir yer de kalmamıştı,
günlerce aç dolaştıktan sonra bombardıman altında
Çomar, bir sabah, Hasan'ın kollarının altında
uyandı,sıcacık, akşam parmaklarını yediği,
bade harabûl Basra!

 * Basra harap olduktan sonra..

Cem Hire

Bergama'da O İlk Aşk

Eski sûtûnlu caddeyi tırmanıyor
ağaçlıklı yoldan, tepede Asklepion'a
varıyor, virankapısında Buraya
Ölüm Giremez! yazan eskiden.

Belki de bu kapının eskiden olduğu yerde,
süslenmiş develerle poz veriyor şimdi,
nereli olduklarını kestiremediği
gülücüklerle genç, güzel kızlar.

Her kalıtın önünde asılı levhaları
okuyor dikkatle, bir de
hiç inanmasa da mermer havuza
bozuk para atıyor bir dilek tutup.

Bir kemerin altından usulca geçerken o,
aşağıda günebakanlar eğilip selamlıyor
ayı güneş henüz batmamışken,
kızarmış narların tam çatlama zamanı.

Çamlar meltem üflüyor seyrelmiş uzun
sakalina görmüş geçirmiş durmuş
adamın, söylencelere inandığı
vakitler çok eskilerde kalmış,

biliyor hiçbir uykunun yarasını
iyileştirmeyeceğini ve hiçbir tanrının,
hâlâ Bergama'da yaşayan o kadın
kadar asla sevilemeyeceğini.

Cem Hire

Çekirge

O kışa girerken o ayazda
tüm portakallar kavrulmuştu sahildeki,
yerlinin biri demeseydi farketmeyecektik.

İki yanı selvili o yoldan ilerlerken sahildeki,
hep bir filmin içinden geçer gibi hissederdim kendimi,
bittiğinde, geriye doğru uzayıp genişleyen içimde bir
boşluk.

O kışa az kala o ayazda,
belki sonuncu çekirgesini gördüm mevsimin:
Güçlü denemezdi hareketlerine eskisi kadar ama,
- eskisini de bilmem ya gerçi – gideceği bir yer olacak ki,
hızla sıçradı köpükler taşıyan kanala doğru sağ yanımdaki.

Cem Hire

Çınaraltı-Reşitpaşa

'Reşitpaşa'dan Çınaraltı Kahvesi
sakin bir yürüyüşle bir ömür sürer' derdi.
'Emirgan'ın çocukları yüzmeyi
otuzbeş metreden öğrenirlerdi.
Kilisenin kapısını taşlar,
peşlerinde zangoçlar, yokuşaşağı
koşmayı pek severlerdi.

Yeni delikanlılar içki içip kıyıda,
şişeleri denize fırlatırlardı ama
yakalanıp her seferinde abilerine
bir güzel dayak yerlerdi.'

Muharrem biraz içerilerde otururdu,
kutu gibi ahşap bir evde.
Büyüyünce düşünmemişti asker olmayı hiç
-ama ne yapsınlar, ne elde para ne de
üniversiteyi kazanacağı var bizimkinin,
giysi, yemek, yatak bedava hiç değilse askeriyede-,
Maçka Endüstri Meslek'ten doğru askeri mektebe.

Askeri öğrencilikti bu tabii biraz sıkıcı,
durulmuştu epeyce eski canlı hayatı,
göremez olmuştu artık ne çifte sevgilileri
ne de bıçkın dostları.

Evlilik, çoluk çocuk derken,
göz kapayınca emeklilik gelirken
bir gün bizim Muharrem,
'Gidip göreyim,' dedi 'doğduğum güzel evi.'

Çınaraltı'ndan yukarı bir yokuş yürüdüler,
Yorgancı Yusuf'ta durup birer bardak çay içtiler,
onca samimiyet varken yıllar öncesinden
Yusuf bir şey demedi, karşıda küller içinden
bir güvercin devrildi.

Cem Hire

Ege'de Bıraktığım Yerde

Koyda kırılmış kimselerin vurmuş
yüzleri var her bir çakıl taşında,
diye biliyorum Midillili Bercise Hanım'dan.

Sabah, belki vururum ben de diye korkumdan,
hiç suya basmadan yürüyorum.
Bilir misin demişti, Bercise Hanım,
nereye koyar içini deniz kabukları?

Akşam sofrada kupes ve rakı,
Ağzımda rokanın garip tadı,
Uzayıp giden gözlerle Midilli'ye bakıyorum.

Cem Hire

Haliç'te Çizgiler

Uzayıp giden kıvrılarak, sonra bir anda
mezarlığın orada yiten göz alıcı sarı
şerit yeni çizilmiş yola belli.
Piyer Loti bu açıdan o vakit göremezdi.

Sağda boğaza has süslü erguvanlar
içinden yükselen büyülü çizgiler göğre,
öyle incelen... Kentin bu sağır sesini
işitirdi muhakkak o vakit Piyer Loti.

Yüzlerde belirgin silik çizgiler çevrede,
iki adacık Haliç'te iki damla mum.
Piyer Loti hangisinde yatar, yatar mı?

Haliç izler: Bakır cezvelerde işlemler,
fincanlarda tavelerden yollar sonra,
pilili etekleriyle liseli kızların bilinmez gizler,
bilir miydi Piyer Loti?

Biliyorum, "Bu kitap benim, alıyorum raftan,
bak, altını çizmişim, oradan belli benim olduğu"
demişti, hatırlıyorum ve istemiyorum şimdi çizgileri, gizleri:
Ne düne ne şimdiye ait olan altı çizili hiçbir şeyi.

Cem Hire

Karanlıklar Korkar Oysa İnsandan

“Gece terketmiyor adamı diye endişelenen Eluard,
yahut, Neşeli ve pembe tek ışığın girmediği
somurtkan ev sahibesi gece diyen Baudelaire,
hiç düşündüler mi bilmem
gecenin açığa çıkardığını tüm gizleri,
işini bunu becermek olan bir dedektif gibi.

Yattıkları yerden okusalar şimdi
- ama imkânı yok - Ahmet Haşim’i:
Her şey var, her şey görünüyor,
gözlerinde bir damla gece yok.”

dedikten sonra hatırladı birden kürsüde,
karanlıkta attığını ağını ordudan re’sen emekli
Tavuk Mahmut’la yan yana o vakit her gece
ve bir de şunu dediğini Mahmut’un, gün devrilip
o asgâri iki şişe Sevilen’den sonra devrildiğinde
o gece motorun kışına, o tok sesiyle:
Karanlıklar korkar insandan
ve gece gelecek birazdan.

Cem Hire

Karataşlı Zalim

Baharın ilk zamanları, yağmur var yine biraz,
kaygısız geziyorum Kadıköy'de sokakları.
Postaneyi dönüyorum, eski bir şarkı çalınıyor
kulaklarıma: Kadınım, sevdiğim o koku
yok artık bu evde, kadınım...

Bir anda geçmişi hatırladım:
Çamlı bahçesinde yürüyoruz
Karataş Lisesi'nin, ilk kez
elele tutuşmuşuz, hafif bir yağmur
üzerimizde konuşuyoruz.

Dersler mersler derken, nedendir bilmem,
dayımdan sözediyorum ona,
ne denli benzediğinden Tanju Okan'a.
Onun kadar iri cüssesinden ve
yüzünde gizlediği hüzünden onunki gibi.

Susuyoruz sonra ıslanıyoruz,
durağa dek yürüyüp ayrılıyorz.
Sonra bir haftaya kalmadı
- bunu nasıl yapabilmışti -,
benden hayli çelimli biriyle çekip gitti.

Oysa dayımdan sözetmiştim ben ona, bir de
romantik, hüzünlü hemşerim Tanju Okan'dan.
Kızlar kesin anlamıyordu böyle şeyleri
ve beni, ya da şimdi olduğu gibi o yıllarda da
ben beceremiyordum bir şeyleri.

Cem Hire

Midilli'de Güller

Ateşböcekleri salınırken
uzaktan küçük tepelerden,
kente girdik yarasaların peşinden
deniz durmuş öylece sessiz.

Tekneler uzağında şimdi Midilli'nin,
balığın son gecesiymiş,
son çuprasını yiyebiliriz belki mevsimin.

Bir kır kahvesine oturuyoruz
imam, rakı filan da var, sofraya eksiksiz.

Sağ yanımda İdris, elinde
bildiğim saz,
soluma Eleni kuruldu
bilmediğim bir şeyle dizinin üzerinde.

Kısacık bir uyum faslından sonra
beraberce başladılar çalmaya,
sözleri hiç anlamasam da
tanıdık bir ezgiydi kulaklarımdaki.

Sonra ay ışıklı bir omzun
peşindeydim hatırlıyorum şimdi
Bercise Hanım'ın çevirdiği sözleri:

'Delikanlılar acımasızca
budar hep gülleri.'

Cem Hire

Nice Yıl Sonra

Sis çok önceleri vardı burda güneşten,
bak yine iki sarp kaya arasından göründü
ondan önce şarap kokan kentim,
ışıklar göründü ve bukleli saçlarıyla kardeşim.
Kovayı ters çevirmeyi beceremezdi kızım,
kumdan kale yapmayı, bak,
yine göründü kumdan kaleleri kentin.

Sis çok önceleri vardır burda güneşten,
güneş teninde çiğ taşırdı meltem,
sabah simidi kokusu şimdi içimdeki
nice yıl sonra kente girerken.

Ben, ıhlamur kaynatan annem ve sen,
- numaradan hastalanmaların keyfi -
zeytinlerin altında uzanırken,
Yeniden başlamak, demiştik yine de mümkün,
Ege'nin suları çalkalanırken.

Sunar'ın orada bir akşamüstü,
gündüz geçtiğimiz bahçelerden,
günebakanlar kadar günden geçmişken
hızla arabamızla, Dursaydık keşke orda demiştik.
Ben yavruları beslemiştim dalyanda,
sonra dalyan çupra yemiştik.

Ben, sen ve kahve pişiren annem sohbetleyken
sonra balkonda, güneş doğmazdan önce,
patatalarıyla ayılıp balıkçıların beraberce
mırıldanmıştı onu: O son yolculuk, o yolculuğun sonu.

Cem Hire

Şarap İçin O Vakit

O büyük çınarın altında durdu
köye giden dolmuş, küçük çağlayanın yanında.
Mangallarda deve sucuğu su başında,
kadınlar semizotu topluyor aşağılarda.

Karşıdaki taş çukurlarda,
- onlar böyle demiyordu güçlü ihtimal -
üzüm ezermiş çok eskiden
çıplak ayaklarıyla kadınlar şarap için.

Şarap için onca acıya katlandı
kadınlar o vakit, adamları baş dönmesi
bizim için kandı, dedi Bercise Hanım,
ben de onlara kandım.

Cem Hire

Tavuk Mahmut'un Kızı

Geldik bayram sabahı, yine mi kavga,
kim mi toplayacak balkondaki
asmadan sarmalık yaprakları?

Dizlerinin üzerinde battaniyesi
otururken televizyonunun karşısındaki
yaşlı iskemlesinde, Bu kılıç oğlum, bir metre
olursa boyu, ev sahibi olurmuş bakanı,

bu güller asıl Fransa'nın
güneyinde yetiştirmiş, bu da menekşe,
aslı Afrika'daymış diye tanıştıyor
çiçeklerini birer birer benimle.

Kalkıp pencereden İşte yine o iki baykuş,
dedi, kahretsin gelmişler,
deniz kabaracak belli ki yine,
sersem Mahmut açılır denize belki de gene!

Topal bir kızı vardı Mahmut'un,
severdi menekşeleri, gözü gibi bakardı,
balkondan düşürmüştü de birini
ardından nasıl da ağlamıştı.

Kaç kere bıkmadan deneyip dikmişti
menekşeyi ama tutmamıştı,
Az mı konuştum ki acaba
onunla diye söylenirdi.

Mahmut'u topuğundan vurdular sonra,
Kızı da kaçtı, eminim en çok
balkondaki menekşeyi özledi
bir türlü geri getiremediği.

Bense Tavuk Mahmut'un tuttuğu
kupeslerin tadını, kızının
iyi de yaprak sardığını, bir de,
Yamanlar'ın eteklerinden süzülerek

dönerken eve yediğim dayak sonucu
yitirdikten sonra bisikletimi,
vitrinlerdeki kontrpedal Fransızları
nasıl da hevesle izlediğimi anımsadım
şöyle bir düşünürken geçmişi.

Cem Hire

Topaç

Yalınayak gezinmeyi çok severdik de
basamazdık yanan asfaltına,
Ramazan, bre Ramazaan gel de yoğurdunu ye!
sesiyle çınlayan her öğle vakti mahallenin,
oyunumuzun bozulmasına bozulurduk.
Vaktinden evvel yerdik kayısılarından,
çağla derdik, ekşi ekşi, komşu ağaçlardan.

Ömer, acıkınca karnı, yemek için yine
salçalı yarım ekmeği, Nana, Nanaaa!
diye bağırdı bizim arka bahçeden.
Her öğle zamanı, Pomakça'yı biraz daha
kivirmek için yeni bir fırsat sunardı.

Kızlar topaç çeviremez, en beceriklisi
alttan çekerdi ipi, bizse kaldırdık mı
taa baş hizasından çakar asfalta
döndürürdük bir saat aleti.

Sonra tüfek icat oldu misali,
topacın da çıktı otomatığı.
N ede olsa memur çocuğuydum,
ilk alan ben oldum ondan,
alamadı ne Ömer ne de Ramazan,
bir daha da benimle oynamadılar.

Ne şimdi severim ne de o zaman
sevdim böyle şeyleri ama,
söyleyemedim bir türlü de babama.
Neden sonra anlıyor insan ne çok şeyi
yitirdiğini, - belki bir sevgi ilânının
gecikmesi gibi - sevmediğini
söyleyemediği zaman çok kez.

Cem Hire

Yuki

Her sabah radyodaki neşeli adamın
bilmececiyle uyanırdık yanıtını artık
adımız gibi bildiğimiz, haykırırdık:
edi, edi, edi... Sonra ne değişti ki?

Köşedeki Kör Ali'den alıp çiğdemleri,
kivirip koltuğumuzun altına minderleri,
tahta sandalyelerinden kapınca ön sıralarının
yazlık sinemanın, nasıl sevinirdik.

Çocuktuk, ilkençliğe adım atmış,
o perdede ah, kaç sevgili gezinirdi,
arada gazoz kuyruğunda beklerken başlardı
nedense her gece filmin kaçmayacak sahneleri.

Bir sigara daha içeriz derken kuytularda,
hep geç kalırdık, itilir kakılır sonra,
en sonunda sandalyelerle beraber
minderleri de kaptırırdık uyanıklara.

Yuki'yi bulmaya giderdik biz arka sokağa,
kovalanıp dönerdik, bulamazdık.
İncir ağacında cinler varmış, hep kaçtık.
Öğrendik sonunda çıkmamayı sokağa.

Hafta sonları biraz geç uyanınca,
kırpıştırırken gözlerimi gelen güneşle,
bir göz kırpıp geçen zamanda radyodan
duyar gibi oluyorum Orhan Boran'ı.

Önce o konuşuyor, sonra sevimli Yuki.
Sokağa çık artık, diyor, hadi!

Cem Hire

Zeytin

Kasabaya girerken yükseklerde
bir eski kilise iliřiyor gözüme,
şimdi bir bađ evi olmuř.
Yanındaki birkaç kavağın altındaki
çeřmeye gitmiřtim birkaç gün sonra,
Hacı İsmail hayratına.

Dönüřte yerlere sađılan
zeytinlerden toplamıştım
Bercise Hanım'ın sözleri aklımda:
Zeytin tüm inanđlardan
daha önemlidir buralarda.

Cem Hire